

DRUŠTVENE VESTI

Kamnica pri Mariboru. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Kamnici ima v nedeljo 7. marca po prvi sv. maši v cerkveni dvorani redni občni zbor. Vsi člani se ga gotovo udeležijo! Odbor.

Svetinje pri Ormožu. Odkar je naše Katoliško prosvetno društvo nanovo zaživelo, je pokazalo, da se zaveda svojega lepega poslanstva in tudi ljudstvo ve, kako nujno mu je potrebno. Dobro vemo, da je naša najvišja, pa tudi najplemenitejša dolžnost izobrazba, ki je ne dobimo v šoli, ki pa je s stališča današnjega sveta ravnotako važna kot gmotno blagostanje naroda. Zavedamo se, da je naša dolžnost in tudi naša pravica, da nas naša narodna izobrazba zastopa v svetu. To smo tudi dejansko dokazali. V okviru Katoliškega prosvetnega društva smo imeli poleg drugih tudi prepotrebno predavanje g. dr. Pihlerja iz Maribora »O ženskih boleznih« in siodoplačno predavanje »Žena v krščanstvu« za žene in dekleta. — Naši fantje in dekleta pa so se pod vodstvom agilne učiteljice gđ. Tončke Krabonjeve izurili tudi za oder. Saj so nam v igrah »Kovačev študent«, »Lepa Vida«, »Za dedščino« in zadnjič na Svečnico v »Charlyjevi tetki« pokazali, da so pravi mojstri na odru. Le tako naprej!

Sv. Marko nižje Ptuja. Nedelja 7. marca bo posvečena našim krščanskim materam cele markovske župnije. Dopoldne bo v cerkvi sveta maša s pridigo o materi, popoldne po večernicah

pa v Slomšekovi dvorani materinska proslava s petjem, deklamacijami, govorom, z dramatično sliko »Prisega«, z igro »Materina slika« in še dvema otroškima igricama. Vse krščanske matere in vsi, ki v svojih srcih nosite količkaj ljubezni do svojih mater, ste na to proslavo najiskrenejše vabljeni!

Poljane. Na Jožefovo in na cvetno nedeljo bomo priredili ob pol štirih popoldne »Slovenski pasijon«. Prosimo tudi sosede za mnogobrojen obisk!

Bočna pri Gornjemgradu. Marsikomu je poznana lepa Savinjska dolina, slavna Logarska dolina, drugi pa, ki radi poromajo, poznajo Nazarje in Novostifto. Med tema dvema krajema leži prijazna vas Bočna. Je lepa, precej velika, snažna vas. Ima tudi več društev, ki so zelo delavna. Bočani so nam dali v kratkem času par lepih gledaliških iger, kakor: »Črna žena«, »Henrik, gobavi vitez«. Za veliko noč nam mislijo ustreči z dramo »Črni križ pri Hrastovcu«. Zopet lepo delo. Vse priznanje bočkim igralcem, posebno režiserki gospe Elzi Zagar, učiteljici. So tudi res dobre igralske moči; posebno: Mermolov Anza, Martinov Ivan, Kovačeva Mica, Krančeva Mana, Kosov Jaka, Šekova Vida itd. Skoraj lahko trdim, da malokje v našem okraju tako dobro igrajo kot Bočani. Radi te hvale pa se nič ne prevzamajte, ker če boste zaslužili, bo tudi graja. Pogumno naprej! Za veliko noč vas pa gotovo obiščemo, prav v velikem številu se bomo odzvali vašemu vabilu!

Braslovče. Fantovski odsek Prosvetnega društva vprizori v nedeljo 7. marca ob treh popoldne igro »Križ in sovjetska zvezda«.

hčerki Reziki. Pred dvema mesecema ga je zahrbtna bolezen vrgla na bolniško postelj. Voljno je pretrpel hude muke. Kako priljubljen je bil pri sosedi in daleč naokoli, je najbolj pokazal njegov pogreb, ki se je vršil v četrtek 25. februarja. Udeležilo se ga je obilno ljudstvo od blizu in iz drugih občin. Pred hišo žalosti je govoril g. Jože Podgoršek ganljivo slovo, pri odprtem grobu pa sosed Vincenc Kovač. Vsem njegovim sorodnikom, posebn opa otrokom, naše sožalje, njegovi duši mir in pokoj!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. V soboto 13. februarja je po kratki bolezni izdihnila Amalija Anderlič, rojena Verk, posestnica v Gabercah. Bila je odlična katoliška žena in vzorna gospodinja. Zakon ji je Bog blagoslovil z mnogimi otroki, katere je vzgojila v zavednem katoliškem duhu. Za svoj poklic se je pripravljala v katoliških prosvetnih organizacijah. Saj je bila tri leta predsednica Dekliške zveze pri Sv. Petru na Medvedovem selu, podpredsednica Zveze slovenskih deklet na štajerskem in večletna predsednica Marijine družbe. Kot res odlična žena in dobra gospodinja je z besedo in darežljivo roko pomagala mnogim revežem in tako delala čast našim organizacijam. Na dan in ob uri, ko je bila poročena, je po 26 letih prejela sv. popotnico in tudi umrla. Kako je bila pri ljudeh priljubljena, je pokazal njen veličasten pogreb. Blag ji spomin!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Nemilo nas je pred dnevi zadela novica, da je prenehalo biti srce blagemu možu, očetu Francu Kramer iz Srebrnika. Pokojni je bil član Apostolstva možin fantov in vzor pravega kristjana. Svoje otroke je vzgojil v strogo katoliškem duhu. V njegovo hišo je prihajal le naš katoliški »Slovenski gospodar« že dolga leta. Kot cerkveni ključar podružnice Sv. Križa je mnogo storil za koristi te lepe cerkvice. Bil je tudi občinski odbornik. V nobeni volilni borbi ni šel z našimi nasprotniki. Je pa pokojnik užival daleč okrog spoštovanje in priljubljenost, kot malo kdo. Pričal je to njegov pogreb, ko so ga pri ogromni udeležbi znancev in sorodnikov spremili na božjo njivo razen dveh domačih gg. duhovnikov še sosedni gg. župniki. Počiva v miru! Preostalom naše sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Pameče pri Slovenjgradu. Umrla je Neža Robin, stara komaj 52 let. Bila je radodarna in polna usmiljenja do revežev. Prejemala je pogosto sv. zakramente, še par dni pred smrtjo je prejela sv. obhajilo. Iskala je v svoji bolezni pri raznih zdravniških pomoči, pa je bilo vse zaman. Dne 27. januarja je zaspala v Gospodu. Ob odprtem grobu je s svojim govoril poslovilne besede g. župnik. Rajna mamica zapuša moža, tri sine in štiri hčerke. Naj počiva rajna mamica v miru! Domačim iskreno sožalje!

Svečina. Dne 23. februarja je umrl v Svečini kmet in cerkveni ključar Janez Deučman. Pokojni je bil mož poštenjak, kakoršni so sedaj vedno bolj redki. Bil je izredno blagega srca, vsakemu je rad pomagal, pri tem pa skromen in tih in nikdar ni šilil v ospredje. Bil je globoko veren in vedno zaveden Slovenec. Dočakal je visoko starost 83 let. Pokopali smo ga 25. februarja ob veliki udeležbi znancev in prijateljev. Naj mu Bog v obilni meri povrne, kar je storil dobrega. Preostalom naše sožalje!

Razvanje-Hoče. Ob lepi udeležbi domačinov in Mariborčanov smo 1. marca položili v božjo njivo okoli cerkve sv. Mihaela truplo tukajšnje posestnice, blage mamice Julijane Wurzingar. Dočakala je visoko starost 86 let in se je vedno rada ponašala s tem, da je bila hirmanka služabnika božjega A. M. Slomšeka. Večer svojega življenja je preživljala pri svojem sinu Ivanu, železniškem uradniku in občinskem svetniku v Mariboru, in je pri njem tudi izdihnila svojo plemenito dušo. Naj počiva v božjem miru! Pogrebne obrede je opravil mestni župnik g. M. Umek ob asistenci dekana g. Sagaja iz Hoče.

St. Peter pri Mariboru. Pretečeni teden sta v mariborski bolnišnici umrla Kos Alojz, bivši viničar in zidar, ter Toplak Antonija, žena posestnika in kovača, oba iz Metave. Naj v miru počivata!

Radizel pri Slivnici. Dne 18. februarja nas je zapustila naša ljuba mamica Antonija Gmeiner, ki je umrla v starosti 62 let. Podvrgla se je težki operaciji ter je v 14 dneh podlegla bolezni. Bila je naročnica »Slovenskega gospodarja« celo vrsto let. Kako jo je vse ljubilo, je pokazala številna udeležba na zadnji poti. Zapuša moža in šest otrok. Naj počiva v miru! Užaloščenim preostalom naše sožalje!

Šikole-Cirkovce. Po daljši bolezni, previdena s sv. zakramenti, vdana v voljo božjo, je 19. II. za vedno zatihnila svoje oči Ana Kores v 55. letu svoje starosti. V njenem življenju so jo nadlegovale in mučile razne bolezni, katere je čudovito voljno prenašala. Dolgih 32 let je živela v srečnem zakonu s svojim možem, ki ga je zapustila v globoki žalosti. Na zadnji njeni poti na zemlji jo je spremljalo mnogo ljudi. Lepe poslovilne besede doma in ob grobu in v srce segajoče žalostinke, zapete od cerkvenega pevskega zbora, so užaloščenemu možu in sorodnikom omiljevali in lajšali veliko bolest. Blagopokojnica naj v miru počiva! Na sedmini so dobri pogrebci nabrali 66 Din, 34 Din pa je dodal mož pokojne kot botrinski dar za zamorsko deklico, ki bo krščena na ime rajne.

Sv. Jurij ob južni žel. Umrl je 23. svečana Janez Sivka, star 79 let, bivši posestnik v Vrhnem. Bil je dober gospodar in priljubljen sosed. Pred petimi leti je svoje obširno posestvo izročil svoji

Prevalje. V preteklem predpustu se je po naših gostilnah kaj mnogo preplesalo. Na raznih koncih in krajih si videl polno plakatov in vabil, ki so te vabili na najrazličnejše zabave in ples. Dekleta posedajo kakor lastovke v jeseni, predno odlete na jug, ter željno čakajo, da jih kdo popelje na ples. Marsikdo si sposodi denar in da druge dneve živi magari v popolni revščini samo, da se tam na plesu par uric stanu primerno in v namišljenem sijaju zabava. Nič nimamo proti temu, ako kdo v nedeljo vzame malo več pijače kot druge dneve, ampak se je na žalost opazilo, da je med temi veseljaki mnogo takih, ki druge dneve žive na milost in nemilost občanov. Ti so se pajdašili po cele noči do belega dneva. Na žalost moramo pribiti, da je to res. Če pa vpraša kmet danes katerega takega postopača, ki pride k njemu prosit za milodare, za delo, mu z ironičnim smehom odgovori, da raje prosjači, kakor pa da bi delal pri kmetu in si tam pošteno služil svoj kruh. Izgovarja se, da kmetu ne bo delal za 100 Din na mesec (kar je že danes veliko), ampak da raje pase lenobo in igra vlogo delomrznega pod

krinko brezposelnosti. Kmetje se danes sprašujejo, ali res temu ni več odpomoči. Marsikdo bi danes raje bil brezposeln, ker ve, da sigurno dobi na dan po tri kovače hrano in prenočišče pa tako dobi na kmetih. Če mu pa kmet ne da, kar si on želi (ker nima), ga delamržež raje ozmerja, mu privoščil vse nezgode ter zraven še pristavi krepko kletev. Vendar imamo danes kmete po Strojni in Jarnci, ki si še soli ne morejo kupiti, da bi si krompirjevo juho, ki je na dnevnem redu, osolili. Mislimo, da je s tem dovolj jasno povedano, v kakšnih obupnih razmerah živi dandanes naš obubožani kmet.

Pameče pri Slovenjgradcu. Čeprav je bil kratak predpust, ni bilo treba vleči ploha. Saj sta se vršila dva oklica. Črešnik Ferdo si je izbral za družico Valentino Pustoslemšek; poroka se je vršila v Starem trgu. Spesnik Martin iz Starega trga si je izbral Vrhnjak Kristino; bila je izvrstna cerkvena pevica in igralka na našem odru ter goreča Marijina družbenica. Bog daj novoporočencem obilo sreče in blagoslova!

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo 7. marca po sv. maši se vrši v pisarni č. g. kanonika Franježa občni zbor krajevnega odbora JRZ za Sv. Marjeto ob Pesnici, združen s kratkim kmečkim sestankom pod predsedstvom g. Franjo Žebota iz Maribora. Zavedni in pošteno misleči kmetovalci vabljeni!

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo dne 14. februarja je praznoval naš priljubljeni rojak g. Klemenčič Valentin z godom tudi 50letnico, odkar so ga rojenice položile v naročje njegove matere. Praznoval je svoj jubilej v ožjem krogu svojih domačih in sorodnikov. Ob tej priliki je prihitel z Dunaja tudi njegov brat provincijal p. Pelagij. Slavnost je potekala v najlepšem razpoloženju zlasti še radi tega, ker je našel p. provincijal svojega brata v srečni zakonski zvezi s Terezijo Dvoršakovo, ki se je izvršila prejšnjo nedeljo. Ob srečanju z Abrahamom želimo vsi jubilantu čim več sreče in božjega blagoslova pri domačem ognjišču. Bog mu daj od rose neba in rodovitosti zemlje obilico žita in vina in naj odvrne od njegove družine vse zlo. Na mnoga leta!

Razkrižje pri Ljutomeru. »Domovina« objavlja dopis iz Štrigove, kjer pravi, da se bo v štrigovi kmalu osnovalo poverjenišvo Vodnikove družbe in da člani te družbe plačajo 20 Din, za kar dobivajo štiri knjige. Fantje in moške! Ostanimo še naprej zvesti Mohorjevi družbi, ki nam da za 20 Din pet knjig. Samo ena knjiga, ki jo dobimo, je vredna več kot 20 Din. Za naslednje leto dobimo za 20 Din šest knjig. Te knjige nam nudijo v svoji hiši čtivo, skladno z našim verskim prepričanjem in pripravno za krščansko vzgojo mladine. Poverjenik Mohorjeve družbe je tukaj g. Valentič Matija na Razkrižju. — Isti dopis v »Domovini« tudi objavlja, da je čebelarstva podružnica v štrigovi sklenila dvigniti tukajšnje čebelarstvo s predavanji k naprednemu čebelarstvu, ker so tukaj sami košarji. Najprej bo morala čebelarstva podružnica dvigniti dopisnika »Domovine« malo višje, da bo videl, da tukaj niso sami koši, ampak tudi moderni panji, kakor se spodobijo, katere imajo v rokah dobri in napredni čebelarji.

Ljutomer. Širijo se razne verzije, da se namerava v doglednem času zgraditi v Ljutomeru zdravstveni dom. To je seveda želja samo nekaterih, ki imajo svoje lastne interese na tem. Prebivalci celega Ljutomerskega sreza pa so mnenja, da je mnogo bolj koristno, celo nujno potrebno, da se v Ljutomeru zgradi bolnišnica. Bolniki iz Ljutomerskega sreza se mnogokrat nahajajo v obupnem položaju, ker nimajo svojega lastnega zavoda, v katerega bi se lahko podali na zdravljenje. Od Ljutomera 20 km od-

daljena bolnica v Murski Soboti je vedno prenapolnjena, bolnica v Ormožu je privatnega značaja in revnim slojem nedostopna, mariborska in ptujska pa še niti svojih bolnikov iz okolice ne moreta vseh sprejeti. Umesno bi bilo, da se načrt za graditev zdravstvenega doma opusti, ter da se z vso resnostjo začne misliti na postavitev lastne nove prepotrebne bolnice v Ljutomeru. Izgovori, da sedaj v teh neugodnih časih ni misliti na kaj takega, ne drže; kajti, ako se še vedno dobi denar za zidanje in za podporo raznih zavodov in se še bodo stavile ogromne podpore raznim domom, ki so samo za število nekaterih ljudi (pri nas se je stavila v mestni občinski proračun že leta in leta bajna svota 7000 Din, kam je šel ta denar, celota ne ve in še nikdar ni dobila natančnega vpogleda v to) se mora dobiti tudi podpora za zgraditev bolnice v Ljutomeru. Po statistiki o napredku srezov naše banovine slovi Ljutomer kot srez, ki je na mrtvi točki in po svojem razvoju na najzadnjem mestu. Zahtevamo, da naša povsem umestna in najbolj nujna zadeva tokrat ne bo ostala samo na papirju, ampak da jo boste vsi, ki ste poklicani kot voditelji za blagostanje našega ljudstva radevolje podprli. Z uresničenjem naših teženj po merodajnih mestih se bo na ta način postavil v Ljutomeru zavod, ki mora biti nam in našim potomcem v korist.

Veržej. Duhovne vaje bodo letos v farni cerkvi od 9. do 12. marca za fante, od 14. do 17. za žene in dekleta, od 17. do 19. marca za moške. Vabljeni!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Letos obhaja naš daleč okrog znani Ferdinand Kukovec 88. leto svoje starosti. Jubilar je še zdrav ter čvrst, prava prileška korenina. Bog ga naj ohrani še mnogo let. Obenem tudi proslavlja 60letnico kot cerkvenik pri nas. Zelo malo jih je takih cerkvenikov, ki bi vestno in redno opravljali svoj poklic v eni in isti župniji. Vsa čast našemu slavljenču, da bi še mnogo let opravljal svoj poklic. Bog ga živi!

Loče pri Poljčanah. Naša »bratovščina jeruzalemskega osla« dobro napreduje. Precej članov se oglašajo od vseh strani in tudi iz sosednih far. Najbolj agilen med člani je oni mož, ki se za bratovščino celo v mariborskem »Večerniku Jutra« tako navdušuje. Saj smo ga pa tudi zato izvolili za predsednika. Pa je bratovščina privlačna še tudi za nežni spol. Živijo bratovščina in njen agilni predsednik! — Sicer pa živimo mirno življenje postnega časa.

Sv. Vid pri Grobelnem. Pri nas se vrši v soboto 13. marca živinski in kramarski sejem na mestu 14. marca, ker je ta dan nedelja. Vstop za živino je prost, ter se vabite vsi kupci in prodajalci, v obilnem številu!

Radna pri Sevnici. Duhovne vaje. V Salezij. domu na Radni je vedno kaj zanimivega. To zimo smo priredili več vzgojnih igr. predavanj in predavanj. Zdaj v postnem času so pa na vrsti duhovne vaje in si od 2. do 5. marca za žene in dekleta, od 12. do 15. marca pa za moške in fante. Bomo videli, katera skupina bo številneje zastopana. Fantje nočejo biti nikakor zadnji, že napovedujejo svojo udeležbo tudi iz oddaljenih vasi in pravijo, da se ne bojijo slabega vremena, ob lepem pa bodo za malo časa odložili deo v vinogradih. Tako je prav, saj je čas, ki ga posvetite duhovni obnovi, prav dobro uporabljen.

Peter Rešetar rešetari.

Sama vprašanja! Hrvatje stalno povdarjajo, da obstoja hrvaško vprašanje. Zdaj so tudi Srbi začeli postavljati srbsko vprašanje. Slovenci

imamo tudi slovensko vprašanje. Kmetje imajo vprašanje kmečkih dolgov in vprašanje cen kmečkim pridelkom. Delavci imajo svoje socialno vprašanje. Obrtniki in trgovci imajo vprašanje svoje trgovine. Nastavljenci imajo vprašanje plač in pokojnin. In tudi jaz imam eno vprašanje: Kdaj se bodo rešila vsa ta vprašanja?

Ali Novačan še živi? Iz Slovenjgradca sem dobil vprašanje, da naj povem, če poslanec Novačan še eksistira. Sporočam veselo vest, da še eksistira, samo da njegov okraj za njega več ne eksistira, zato ga ni več gori.

Socialistični zamorčki. Naši socialisti so uganjali strašno zavist za tiste uboge dinarčke, ki smo jih Slovenci kdaj poslali za misijone med zamorčke. Če le more, njihov edini listič o tej stvari napiše dolg članek. Sedaj pa je kar tiho, ko so njegovi somišljeniki zbirali denar za španske socialistične bojevnike. Čudno, da se mu ti dinarčki niso nič smilili! Seveda, oni smejo, oziroma so dosedaj smeli nemoteno zbirati prispevke za te rdeče šnanjčke.

Mravlje rodi mravlje. Ko je poslanec Mravlje govoril v skupščini, so šle Srbom mravlje po telesu, tako strašno je govoril o klerikalcih, češ, da bodo vse Srbe žive požrli. Šele zdravniki so pomirili Srbe, ko so jim dokazali, da mravljinč. strup ni škodljiv.

Stranišče JNS. To pa se že vse neha! Mesto Laško, letoviško mesto, ima na levi strani Savinje samo eno javno stranišče in sedaj je gospod Roš zagrozil, da bo še to zaprl. Dovoljeno bo v bodoče samo za njegove pristaše.

Moderna brivnica. Ko sem bil v Laškem, sem v tej stavbi starega gradu zagledal veliko luknjo. Mislil sem, da je še iz turških časov. Vprašal sem svojega znanca v Laškem, kaj je s to luknjo, pa mi je povedal, da je to brivnica. Na tej strani se vtakne glava v luknjo, na oni pa stoji brivec in tako lahko mirno brije vsakega norca. Prvi poskus tega britja se je vršil na slovesen način sm pustni torek. Pametni Laščani sami se tu ne pustijo več briti in bodo to luknjo ohranili, da bodo o primernem času laške JNSarje obrili.

Najnovejša pesem: Dežela Kranjska nima lepšga kraja kot štajerska in nje uboga raja.

Neverni Beneš. Predsednik Čehoslovaške g. Beneš pravi, da ne veruje v novo vojno. Bo videl, da ni storil prav, ko ni veroval!

Abesinija črtana. V Društvu narodov so črtali Abesinijo, ker je bil ustreljen zadnji vođa Abesincev ras Desta. Da ne bi pozabili, na kak način se je to zgodilo, so napravili črto z rdečim svinčnikom. Jaz pa zdaj res ne vem, kako bo to: Abesinije ni več, Abesinci so pa še!

V Abesiniji je mir! Tako poročajo italijanski listi. Pozabili pa so dostaviti, da pri tistih, ki počivajo pod zemljo.

Neguš gre na kronanje. V mesecu maju bo kronanje angleškega vladarja. Na to slavnost je povabljen tudi neguš Selasije iz črtane Abesinije. Če bi meni kdo rešeto vzel, jaz ne bi šel na slovesnost, ko bi drugemu rešeto dajali!

Dvoboj s kanoni. Na Madžarskem imajo navado, da se dva, ki sta si v jezi, ne stepeta, kot naši krvoločni fantje, ampak se domenita za dvoboj in se tam ali sabljata ali streljata. Zdaj pa sta bila dva visoka gospoda zelo jezna drug na drugega, pa sta določila, da se ne bosta streljala z navadnim smokresom, ampak s kanonom. Prosila sta zato vojno ministrstvo, da bi naj jima dva kanona posodilo. Ko sem to brai, sem se spomnil nazaj na dobre čase, ko so se vojskovali na tale način: Obe vojski sta prišli skupaj in sta se postavili v dve vrsti. Vsak je pripeljal seboj po enega petelina. Na dani znak